

сыпване въ —, l'engrangement *m*; || насып-
вань въ —, *va.* engranger.

Житно зърно, *sm.* le blé *et* bled.

Житны шишлупки, *sf. pl.* la grenaille.

Жито, *sm.* le blé *et* bled, les graines *m*; ||
отсѣвамъ —, *va. Com.* blattrer; || кравие —,
sm. plante, blé de vache.

Житоѣдецъ, *sm. insecte*, la calandre.

Жица, *sf.* la fibre.

Жицаво (за месо), *adj.* filandreux.

Жичастъ, *adj.* fibreux.

Жичка, *sf. Anat.* la fibrille.

Жлъбини, *sf. pl.* la geneive (voyez Вѣнцы).

Жлъва, *sf.* (voyez Костенурка).

Жълта глина (за измазване зидове), *sf.*
le badigeon.

— каджика *sf. plante*, le souci.

— мѣдъ (перимичъ *t.*), *sf.* le potin; 1.
(стрита), la purpurine; 2. сѣждове или
стока отъ —, la dinanderie; 3. търговецъ
на стока отъ —, un dinandier.

— оловна прокниша, *sf.* le massicot *et*
protoxide de plomb.

— трѣска [видъ —, *Méd.* la chapetonade.

Жълтило, *sm.* le jaune; || —, *plante*, le cur-
cuma *ou* safran des Indes.

Жълтина, *sf.* le blémissement; || (около
кльонъ-тъ на пилуитѣ), la cire.

Жълтникавъ, *adj.* jaunâtre, luride, fla-
vescent.

Жълтителень, *adj.* jaunissant.

Жълтница (болестъ), *sf.* la jaunisse; ||
Méd. l'ictère *m*; || цѣръ за — *и* страдалецъ
отъ —, icterique, *adj. m.*

Жълтничень *и* -чавъ, *adj.* icterique.

Жълтница, *sf.* le ducat, l'or *m*; || *pop.* le
jaunet.

Жълтично злато, *sm.* or ducat *m.*

Жълто-зелень зумрудъ, *sm.* le péridot.

— камень, *sf. plante*, la queue-de-pourceau.

— клювъ дроздъ, *sm. oiseau*, la draine.

— корень, *sm. plante*, la statice *ou* gazon
d'Olympe.

— косъ, *sa, s.* blondin, inne; blond, *adj.*

Жълтосвамъ, *va.* jaunir.

— сивъ конь, *sm.* cheval étourneau *m.*

— усть, *sm. fam.* un blanc-bec.

— фиоль, *sm. plante*, le violier *ou* giroflée
jaune *f.*

— цвѣтило, *sm. plante*, la gcnestrolle; ||
трънясто —, *sm. arbuste*, le genêt; || жѣто
образло съ —, la gcnetière *et* genestade.

— чрвенъ рубинъ, *sm.* la rubace *et*
rubacelle. [ou] bruant *m.*

Жълтурка, *sf. oiseau*, le loriot, pouillot, bréant

Жълтурникъ, *sm. oiseau*, le becfigue.

Жлътъ, *adj.* jaune.

— джбъ, *sm. arbre*, le chêne quercitron.

— зюмбуль, *sm. plante*, la belle-d'un-jour.

— клеверъ, *sm. plante*, la lupuline.

Жлътъ менешъ, *sm. plante*, la ravenelle.

— ранункуль, *sm. plante*, le bassinet.

— цвѣтъ, *sm.* le jaune, l'or *m*; || (или
русъ), le blond.

Жлъты есенскы крушы, *sf. pl.* le martin-
sec; || (зимны), le franc-réal.

— зърна (за цвѣтило), *sm. pl.* les gre-
nettes *f* *ou* graine d'Avignon.

Жългѣятса (за косми), *vr.* blondoyer; ||
която ся жлътъе (за коса), blondissant, *adj.*

Жобе, *sm. t.* le capot, sarrau *et* sarrot *m.*

Жозданче (за писма), *sm. t.* le porte-feuille.

Жозданъ, *sm. t.* la trousse.

Жокей (мадъ кочилишъ), *sm.* un jockey.

Жоко (маймуна), *sm.* le jocko *ou* pongo; ||
(голъма маймуна), le chimpanzé.

Жонка (кинезка мадия), *sf.* la jonque.

Жонкиль, *sm. plante*, la jonquille; -лень,
de jonquille.

Жреба, *sf.* le sort, le destin, destinée, part
f. partage, lingot *m*; 1. (въ лотарія), le
lot; || главна —, gros lot; 2. хвърлямъ сла-

мени -бы, *va.* tirer à la courte-paille; 3.
хвърлена —, *fig.* le sort en est jeté.

Жребе (у конь), *sm.* le petit; || малко —,
le roussin.

Жребецъ, *sm.* le poulain *et* poulain; || (мѣ-
севи), le poulichon; || (ради завждане),
l'étaalon *m.*

Жребиса (ожребваса), *v. imp.* elle poulaine.

Жрець, екния, *s.* sacrificeur, trice; || (у
Елянцы), le prêtre; la prêtresse *f.*

Жречески, *adj.* sacerdotal.

Жречество, *sm.* la sacrificeure; || (у удо-
локлюцы), le sacerdoce.

Жъртва (у *fig.*), *sf.* la victime; -вень, de
victime; 1. oblation, offrande *f.*, holocauste

m., hostie *f*; 2. *fig.* le martyr; 3. (съ вино),
la libation; 4. (у жертвоприносене), le
sacrifice; 5. закалямъ или приносямъ —,
va. victimer; 6. заклане —, l'immolation *f*;

7. закалямъ —, *va.* immoler; 8. приносямъ
—, *va.* sacrifier; 9. ставамъ — на пла-

мыкъ-тъ, *vn.* être la proie des flammes.

Жъртвенъ, *adj.* sacrificeur.

Жъртвеникъ, *sm.* l'autel *m.*, autel de pro-
thèse, la crédence; || (съзвѣдие), *Astr.* l'En-
censeur *ou* Autel *m.*

Жъртоване, *sm. fig.* le sacrifice *de.*

Жъртвоприносачъ, *sm.* un sacrificeur, un
victimaire.

Жъртвоприносене, *sm.* l'oblation *f.*

Жъртувамъ, *va.* consacrer, sacrifier, im-
moler; 1. (себе-си), dévouer, se victimer;

2. (себе-си за нѣкого), se sacrifier pour;

3. (себе-си нѣкому), s'immoler.

Жумерки, *sf.* les crétons *m.*

Жуна *и* Жука, *sf.* la lévré; 1. бърна (у
буболечкы), *H. nat.* le labre; 2. прови-
сната долня —, *sf. fam.* la lippe; 3. про-